

PRVI KORAKI

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

KAM v življenje
ZAKAJ zaradi sebe
KAKO tudi s pesmijo

LJUBEZEN
PRIJATELJSTVO
DOMOVINA

NOTRANJA MOČ
NEMIR
USTVARJALNA SILA

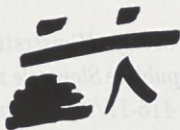
ZAUPAJ, ustvari, podari
POVEJ svojo misel
ZAPOJ svojo pesem

z njo stopi v ŽIVLJENJE

Ervin Hojker

PRVI KORAKI

OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU
UČENCI

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

PRVI KORAKI

D 35868-1995

50/19394

24.3.1995

Izbral in uredil

Ervin Hojker

Opremila

Leonida Kralj

Založila in izdala

*Osnovna šola
Olge Meglič Ptuj,
Prešernova 31*

Natisnil

Grafotrade, Mikl

Oblikovanje

Marijan Močivnik

Pri izdaji knjige je pomagala

Stigma d.o.o., Slomškova 3, Ptuj

Naklada

1000 izvodov

Po mnenju Ministrstva za kulturo

Republike Slovenije z dne 26. 1. 1995

št. 415-17/95 sodi knjiga med

proizvode, za katere se plačuje

5 odstotni davek na promet proizvodov

in storitev.

VSEBINA

DRUGAČNI	7
IZEFLEKSIJA	8
BERAČ IN MUC	9
NEKEGA DNE	10
MOJ SKRITI KOTIČEK	11
IZŠTEVANKA	12
NOVO LETO	13
MIR V SVETU	14
TRIGLAVSKA ROŽA	15
KNJIGA	16
TISTI DAN	17
ČAKAM	18
RAZIGRANE MISLI	19
NAROBE SVET	20
SVOBODA	21
SREČA	22
KO BI VEDEL	23
OH, TO SRCE	24
ZVEZDE	25
UČENČEK - UČENEC	26
VERZI I.	28
VERZI II.	28
HUGO LETALEC	29
POČITNICE	30

7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29

Izbral in uredil
 Opremlila
 Založila in izdala
 Natisnila
 Oblikovala
 Naklada

PRVI KORAKI

Ervin Hryjker
 Leonida Kralj

Tina Štrafela

DRUGAČNI

V isti razred so hodili,
v istem kraju, istih let.
Trije pobalini, trije frkolini,
trije mladi fantje.
Pa vendar so bili drugačni.

Prvi bil je bister,
oj, ti, um veliki!
Nihče ga ni razumel.
Da čudak je, so dejali.
Sam si tisočkrat je rekel:
"Čez sto let rad spet živel bi!"
Bil je drugačen.

Drugi bil je umetnik,
slikal je, da se je kar kadilo!
Rad je slikal. Barve temne je izbiral.
Teme - takšne čudne - tuje!
Sam si tisočkrat je rekel:
"Pred sto leti rad bi živel!"
Bil je drugačen.

Tretji bil je invalid,
od takrat, od tiste preklete nesreče!
Ostal brez nog je,
ni mogel se igrati več - odrasel je.
Sam si tisočkrat je rekel:
"Ko sploh živel ne bi!"
Bil je drugačen.

Bili so drugačni, vsi trije.
Ne boljši, ne slabši,
samo - drugačni.

Mojca Žagar

REFLEKSIJA

*Na ulici stojim
in vate strmim.
Ali me vidiš?
Vse naokrog tema,
le ti si kot zvezda sredi neba.
In veter tiho šumi,
z lica solze briše,
a srce spomine riše.*

Jelena Vuletič

Tina Štrafela

BERAČ IN MUC

Berač po dežju šepa.
Premočen revež gre v črni noči.
Čaka, da človeka kje bi srečal,
ki pomoč bi nudil mu.
Vsak žali ga in ga črti,
vsak le za svoj trebuh skrbi.
Sam je kriv, če po svetu mora
prositi za kruh, pravi vsak.
A berač ne prosi mleka,
koščka kruha zase.
Iz žepa mucka je potegnil
in s solznimi očmi je rekel:
"Kaj stal bi vas požirek mleka?
Imate, kar želite,
a vendar manjka nekaj vam - Srce!
Srca pa vendar nimate!"
To reče in naprej odpravi se berač.
Mucek ga iz žepa je pogledal
in otožno je zamijavkal.
Še tisto noč je pod drevesom
v gozdu siromak umrl.
Nihče za njim nikdar ni vprašal.

Majhen muc v naročju
mu za vedno je zaspal
ves moker od dežja.
Na srcu siromaka prislonjeno
glavo je imel in belo tačko
mu na vrat je dal.
Kakor da zahvalil bi se rad.
Še danes tam berač
in muc ležita pod
mogočnim hrastom in
nihče ju ne pogreša.

Nuša Palčič

NEKEGA DNE

*Nekega dne se bo našel človek,
ki bo spremenil svet!*

*Ki bo premaknil kolesce v glavi
modernega človeka.*

Ki bo odpravil vse krivice.

*Ki bo spomnil ljudi na
človeka boljši jaz.*

Kdaj se bo našel ta človek?

A se bo našel?

Zagotovo se bo našel ...

Nekega dne...

Mojca Žagar

Nina Godec

MOJ SKRITI KOTIČEK

*Moj skriti kotiček
nešteto prebivalcev ima,
med njimi sem tudi jaz -
Eva.*

*Z njim delim si veselje,
jezo in žalost,
ne bi ga zamenjala za nič,
vsaj ne še tako kmalu.*

*Je najlepši kotiček na svetu,
v njem se rada igram,
saj tukaj nešteto prijateljev imam.*

Eva Vičar

IZŠTEVANKA

An van pet podgan,
štiri miši dober dan,
štiri mačke eden rep,
ti loviš, ker nisi slep.

Sebastijan Voljč

Romana Jakolič

**NOVO
LETO**

*Bim, bam, bom,
novoletni zvon odzvanja,
bim, bam, bom,
nas pozdravlja.*

*Bim, bam, bom,
staro leto je končano,
bim, bam, bom,
k nam prihaja novo leto.*

Sebastijan Voljč

MIR V SVETU

*Ta pesem naj velja,
vsem narodom sveta,
da svoboda, sreča, sprava
veljala bi povsod
in da nobena bitka prava
ne bi bila nikod,
da mir bi bil po celem svetu,
želeli bi si vsi,
da ljudje povsod
prijatelji bi bili.*

Sebastijan Voljč

Roma Lidija Kozel

TRIGLAVSKA ROŽA

*Tam pod triglavskim vrhom
ena rož'ca cveti,
ena rož'ca tam raste, se sonč'ku smeji.*

*Je čebel'ca priletela, se na cvetek njen vsela,
je metuljček priletel, se na cvetek njen je vsel.*

Sebastijan Voljč

KNJIGA

*Knjige so suhe in debele,
prav vse so res vesele.*

*Knjige so za male malčke,
kakor za nagajive palčke.*

*So za velike velikane,
so tudi za pesnike znane.*

*V njih so pesmi, poezije,
pravljice, pripovedke,
v njih nastopajo prav prijazne tetke.*

*So učene, debele in široke knjige,
so pa tudi take,
ki brezskrbno skačejo po pisanih straneh,
saj je njihova naloga spraviti te v smeh.*

Urška Kolar

TISTI DAN

Bliža se tisti dan.

Čutim ga.

Čutim ga tako kot ti.

Vsak čas bo tukaj.

Vsak čas bo potrkal na vrata.

Tisti dan...

Tisti dan, ki ga nestrpno pričakujem.

Tako kot ga pričakuješ ti...

Tisti dan ...

ŠTUDIJSKI ODDELEK

Ana Fras

Zdaj tekam smil' in ljub,

veselo srce mi igra,

saj ta narava je prekrasna.

Hura, nič ni narobe z mano!

Katja Kolednik

ČAKAM

*Jutro ...
Spet polno upanja.
Čakam ...
Spet zaman?
Moje misli so daleč stran.*

*Ne mislim ničesar,
izgubljena sem.
Vendar upam.
Upam in čakam.
Spet zaman?*

Ana Fras

Nina Godec

RAZIGRANE MISLI

*Ko zrem skozi okno,
vidim travnike, polja, gozdove,
kjer živali imajo svoje domove.*

*Na travniku rožce cveto, v gozdu ptički pojo,
vse je veselo, razigrano,
le jaz otožno premišljujem:
"Kaj je z mano?"*

*Ojej, to pa ne!
Tako j stečem v naravo,
da razbistrim si glavo.*

*Zdaj tekam sem ter tja,
veselo srce mi igra,
saj ta narava je prekrasna.
Hura, nič ni narobe z mano!*

Katja Kolednik

NAROBE SVET

*Zjutraj, ko vstanem,
si oči pomanem.
Ura je že pol deset,
rečem si: "Narobe svet."
Potem v šolo oddrvim,
pouk seveda zamudim.
S sošolcem se smejimo "štosom",
tečem, a avtobus odpelje mi pred nosom.
Kaj čem; peš domov grem!
Vmes ob cesti najdem ptiča,
pravega mrliča.
Hočem ga prijeti-
a narobe svet-
uspe mu odleteti.
Tako domov jaz pritacam,
pred vrati tam ostanem sam.
Zdaj ukazi se vrstijo:
"Umij si roke, prijemal druge si otroke.
Pospravi še trenerko, hlače,...
Pazi Petra, ti po torbi skače..."
Zgodaj se odpravim spat,
danes je bil sonček zlat!*

Marko Kolarič

SVOBODA

Včasih si zaželim,
da bi bila ptica.
Poletela bi čez hribe,
čez doline,
kjer bi bila svobodna.
Kjer bi našla svoj mir
kot ptica ..

Ana Fras

SREČA

*Kaj pomeni mladim sreča?
Sreča je kakor metulj,
danes pride, jutri spet odide.
Kaj pomeni sreča še?
Sreča je kakor pesem,
vesela in mila,
včasih pa tudi nagajiva.
Ali starejši ne poznajo sreče?
O, ja, še kako!
Tako jo poznajo,
da se z njo včasih poigrajo.*

**KDOR IMA SREČO,
NAJ JO OBDRŽI
IN JE NIKOLI VEČ NE IZPUSTI !**

Mojca Murko

*"Unij si roke, prijemaj druge si otroke.
Pospravi še trenerko, hlode...
Pazi Petra, ti po torbi skače..."
Zgodaj se odpravim spat,
danes je bil sonček zlat!*

Marko Kolarič

Marko Strgar

**KO
BI
VEDEL**

*Ko bi vedel,
bi vse drugače bilo.
Ko bi vedel,
življenje bi ne bilo težko.
Ko bi vedel ...
A žal, ne ve.
Kaj ne ve - še sanja se mu ne.
Noče.
Ampak ...
ko bi vedel,
življenje bi ne bilo težko!
Ana Fras*

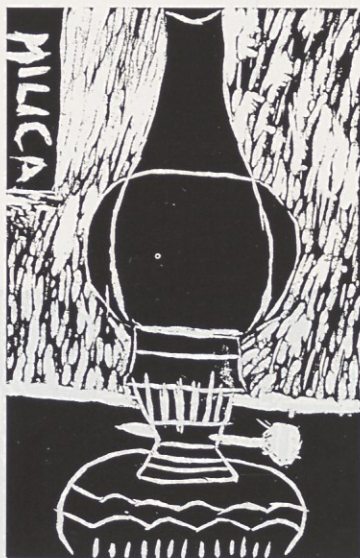
**OH,
TO
SRCE**

Ne pričakuj preveč,
ti, moje srce,
ne sanjaj več,
ti, moje srce.

Življenje je pač takšno,
o, moje srce
..... !

Ti, moje srce;
o, moje srce.

Ana Fras

Milica Vedernjak

ZVEZDE

Sedim in v soju zvezde
je viden moj obraz.
Jočem in gledam v nebo.
Na nebu je le ena zvezda.
Zvezda, ki žalostno sveti
na Zemljo,
na moje okno,
v moje srce!

Sprašujem se, ali ta
zvezda sveti zame?
Ali je ta zvezda
samo moja?
Resnično moja?

Nuša Palčič

UČENČEK - UČENEC

Piše, piše, piše,
riše, riše, riše,
a sam ne ve kaj,
Kaj piše, piše, piše?
Kaj riše, riše, riše?

Piše, piše, piše,
briše, briše, briše,
pa že malo ve kaj,
Kaj piše, piše, piše?
Kaj briše, briše, briše?

Piše, piše, piše,
računa, računa, računa,
tisočica je še huda.
Kaj piše, piše?
Kaj računa, računa?

Piše, piše, piše,
išče, išče, išče,
panonska nižina ni muha.
Kaj piše, piše, piše?
Kaj išče, išče, išče?

Piše, piše, piše,
teka, teka, teka,
predmetna stopnja je reka.
Kaj piše, piše, piše?
Kaj teka, teka, teka?

Piše, piše, piše,
divja, divja, divja,
da leta ne bi ušla,
Kaj piše, piše, piše?
Kaj divja, divja, divja?

Piše, piše, piše,
skrbi, skrbi, skrbi,
kaj za končno testiranje dobi.
Kaj piše, piše, piše?
Kaj še skrbi, skrbi?

Jelena Vuletič

VERZI

I.

Ljubezen je ta prava stvar,
ko zaljubiš se, komu mar.
Ko pa starši to zvedo,
samo te nekaj sprašujejo.
Ker ne veš, kaj bi rekel,
poleg njih te čaka pekel.
Če nič jima rečeš ne,
čaka te pospravljanje.
Zakaj ?
Ker to najhujša kazen je.

VERZI

II.

Učenje, to je prava mora,
ko pa snov je tako nora.
Pa kaj moreš zdaj za to,
ne smeš počutiti se krivo.
Kriva tudi šola ni,
saj si ni zmislila preteklosti.
Tako pač življenje je
in z njim sprijazni se !

Tanja Sakelšek

HUGO LETALEC

*Jaz letalec sem težak,
jaz Hugo sem junak.*

*Rešujem svojo družino,
da je veselja obilo.*

*Res da sem težak,
ampak sem junak.*

Domen Stropnik

POČITNICE

*Zopet v šolo smo prišli,
spočiti, zagoreli.
Počitnice so zdaj končane,
šolske knjige že izbrane.
Pridno bomo se učili,
se večkrat potrudili,
a na koncu leta spet
se bomo šli na morje gret.*

Tomaž Pšajd

Petra Kramberger

Domoznanski oddelek

KNJIZNICA IVANA POTRČA PTUJ

PRVI koraki
1995

35868/1995

37.091.8(497.4Ptuj)

5019394

COBISS